

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P. T.**, bytom K., zast. JUDr. Ivanom Jurčišinom, advokátom so sídlom v Košiciach, Mlynská 26, proti žalovaným: **1/ A. B.**, bytom C.K., zast. JUDr. Jánom Garančovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, **2/ Š. G.**, bytom K., t.č. vo V., **3/ Ing. I. B.**, bytom C., zast. JUDr. Jánom Garančovským, advokátom so sídlom v Košiciach, Kukučínova 19, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č. 4, IČO: 00 151 700, o **náhradu škody z ublíženia na zdraví**, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp.zn. 18 C 62/2006, o dovolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaných proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 19. novembra 2014 sp.zn. 1 Co 283/2013 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 19. novembra 2014 sp.zn. 1 Co 283/2013 vo výroku, ktorým žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.153,04 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia vracia Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice II (ďalej aj „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 20. marca 2013 č.k. 18 C 62/2006-413 uložil žalovanému v 2. rade povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.810,40 € do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Žalobu proti žalovaným v 1. a 3. rade a v prevyšujúcej časti nároku proti žalovanému v 2. rade zamietol. Žalovanému v 2. rade uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.568,01 € v prospech zástupcu žalobcu v lehote do 20 dní odo dňa právoplatnosti

rozhodnutia. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej v 1. rade trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.288,15 € v prospech zástupcu žalovanej v lehote do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému v 3. rade trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 1.288,15 € v prospech zástupcu žalovaného v lehote do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Žalovanému v 2. rade uložil povinnosť nahradiť trovy konania štátu vo výške 203,69 € na účet Okresného súdu Košice II do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia, a určil, že v prevyšujúcom rozsahu štát nemá právo na náhradu trov konania. Žalovanému v 2. rade uložil povinnosť zaplatiť na účet Okresnému súdu Košice II súdny poplatok za návrh na začatie konania vo výške 212,50 € v lehote do 20 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Týmto rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 107.150,- €, ktoré tento uplatňoval voči žalovaným titulom náhrady škody z ublíženia na zdraví, ktoré utrpel zrážkou motorového vozidla.

Pokiaľ ide o priznanie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia žalobcu, v odôvodnení súd prvého stupňa uviedol, že je nepochybné, že v mladom veku, v 22 rokoch v čase štúdia na vysokej škole utrpel úraz, ktorý ho po fyzickej stránke trvalo poznačil najmä v oblasti pohybovej aktivity. Žalobca je tak obmedzený vo svojich športových aktivitách, ktorým sa pred úrazom venoval (turistika, lyžovanie), podľa vlastného vyjadrenia športuje s ortézou, poškodenie ľavej končatiny sa prejaví aj v postupujúcej artróze, je obmedzená pohyblivosť ľavého kolenného kĺbu, skrátaná ľavá končatina o 2 cm, kvôli čomu musí používať korekčnú ortopedickú vložku. Opúcha mu ľavé predkolenie zvlášť pri dlhšom státi, trpí stredne ťažkou poruchou nosovej ventilácie, čo rovnako narušuje jeho zdravotnú pohodu. Strata zubov si vyžiadala osadenie zubnej náhrady – mostíka, čo podľa vyjadrenia stomatológa znamená zvýšenú záťaž aj pre susedné zdravé zuby, ich rýchlejšie opotrebenie, kazivosť. Súd prvého stupňa zároveň konštatoval, že na strane druhej však žalobcov zdravotný hendikep nemal zásadne negatívny vplyv na jeho osobný a profesijný život. Ukončil štúdium na Strojníckej aj Ekonomickej fakulte Technickej Univerzity v Košiciach, úspešne sa uplatnil v pracovnom živote a pôsobí ako vedúci ekonomického oddelenia Strojníckej fakulty Technickej univerzity v Košiciach. V súkromí vedie uspokojivý rodinný život. So zreteľom na následky na zdraví žalobcu súd prvého stupňa považoval za spravodlivé a odôvodnené zvýšenie základného bodového ohodnotenia na 16-násobok. Odškodnenie žiadané žalobcom vo vyššom rozsahu súd nepovažoval za odôvodnené, pretože utopený úraz

neznamená pre žalobcu stratu možnosti vlastnej sebarealizácie alebo uplatnenia v osobnej, pracovnej, či spoločenskej oblasti. Trvalé následky na zdraví nepripravili žalobcu o možnosť viesť normálny rodinný život, neovplyvnili negatívne jeho kariérny rast, ani ho neobmedzujú v spoločenských aktivitách, pričom priznané odškodnenie zohľadňuje obmedzenia, ktoré sú vzhľadom na charakter utrpeného úrazu so životom žalobcu pre budúcnosť spojené. Žalobca nebol aktívnou politickou, kultúrnou, či športovou osobnosťou, ktorá by v dôsledku škody na zdraví stratila možnosť pokračovať vo svojom profesijnom zameraní.

Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaných a odvolanie žalobcu rozsudkom z 19. novembra 2014 sp.zn. 1 Co 283/2013 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcom výroku. Zmenil rozsudok v zamietavom výroku voči žalovanému v 2. rade tak, že žalovaný v 2. rade je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.153,04 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti nárok voči žalovanému v 2. rade zamietol. Pripustil späťvzatie žaloby voči žalovaným v 1. a 3. rade, zrušil rozsudok v zamietavom výroku voči žalovaným v 1. a 3. rade a v tejto časti konanie zastavil. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods. 1 a 3 O.s.p., zopakoval na odvolacom pojednávaní dôkazy vykonané súdom prvého stupňa, výsluchom žalobcu, znaleckým posudkom MUDr. M. a MUDr. M., správou od Technickej univerzity Košice a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné a odvolanie žalobcu je dôvodné sčasti. Odvolací súd je toho názoru, že v prípade odškodnenia z titulu bolestného, súd prvého stupňa správne vychádzal zo základu, ktorý predstavuje bodové ohodnotenie, náležite sa pritom vysporiadal s rozdielnymi závermi medzi bodovým ohodnotením vyhotoveným ošetrojúcimi lekármi a bodovým ohodnotením vyhotoveným znaleckými posudkami. Odvolací súd sa zhoduje v tejto časti so záverom súdu prvého stupňa aj v otázke existencie dôvodov pre mimoriadne zvýšenie odškodnenia z titulu bolestného a považuje záver súdu prvého stupňa, ktorý náhradu za bolesť zvýšil na 5-násobok základného bodového ohodnotenia, za správny.

Pri riešení otázky primeranosti náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia dospel odvolací súd k záveru, že ustálenie základného bodového ohodnotenia ako medicínskeho podkladu pre priznanie náhrady bolo vykonané správne. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa v tom, že žalobca vzhľadom na výsledky znaleckých posudkov neuniesol dôkazné bremeno a v konaní hodnoverne nepreukázal ujmu na svojom duševnom zdraví, ktorá by

predstavovala sťaženie jeho spoločenského uplatnenia z tohto titulu. Ďalej uviedol, že aj keď odborné závery znalcov sú dostatočným podkladom k tomu, že nimi zistený zdravotný stav žalobcu v čase vykonávaných vyšetrení nezodpovedá intenzite poškodenia jeho duševného zdravia do takej miery, aby to bolo možné obodovať, v samotných týchto znaleckých posudkoch nedošlo k vyvráteniu, ani k spochybňovaniu subjektívnych pocitov žalobcu, ktoré sú uvedené v subjektívnej anamnéze pri jeho psychiatrickom vyšetrení u MUDr. Z. B. dňa 30. novembra 2004, kedy uviedol, že od utrpenia úrazu pociťuje bolesti hlavy, závraty, má problémy s pamäťou, je nesústredený, zvýšene zábudlivý, nervózny, nekludný, prchký, výbušný, má problémy so spánkom, má úzkostné sny, zobúdzajú sa vyčerpaný a nevyspatý, má stiesnené pocity, neklud, chvenie sa, nevie sa uvoľniť a tešiť sa, necíti sa bezpečne v aute, preto aj prestal šoférovať. Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia nesprávne vyhodnotil aj výšku tohto odškodnenia vzhľadom k tomu, že práve strata vyhraneného spôsobu realizácie žalobcovho predchádzajúceho aktívneho života v horách, predstavuje nesporne značnú ujmu, a preto náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia by mala aspoň v porovnateľnej miere predstavovať mieru finančného odškodnenia za takúto stratu.

Vedľajší účastník napadol dovolaním zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu s poukazom na ustanovenie § 238 ods. 1 O.s.p. z dôvodu, že sa nestotožňuje s obsahom odôvodnenia výroku napadnutého rozsudku, nakoľko podľa neho výška náhrady nie je s ohľadom na následky primeraná. Vedľajší účastník uviedol, že sa nestotožňuje s konštatovaním odvolacieho súdu, že neboli vyvrátené subjektívne pocity žalobcu, ktoré mal pociťovať po dobu 5 rokov. V dovolaní poukazuje na neunesenie dôkazného bremena žalobcom a tiež na to, že napriek tomu, že športové aktivity sú, resp. môžu byť súčasťou života jednotlivca, v prípade žalobcu nie je možné prisvedčiť tomu, že turistické aktivity boli celoživotnou orientáciou na tento spôsob života a formou celoživotnej osobnej realizácie, keďže tieto aktivity nevyvíjal na vrcholovej ani profesionálnej úrovni, ale výlučne rekreačne, a preto podľa neho nie je na mieste záver o tom, aby sa jednalo o vyhradený spôsob života zameraný na takúto pohybovú činnosť, ktorej obmedzenie by bolo potrebné kompenzovať takým spôsobom, ako to realizoval odvolací súd.

Ostatní účastníci konania sa k podanému dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods. 1 a 2 O.s.p. a dospel k záveru, že ho treba zrušiť v napadnutej časti, pretože je postihnuté vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Danosť tejto vady zakladá prípustnosť dovolania bez ohľadu na procesnú formu a spôsob rozhodnutia súdu.

V zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.) alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.

Dovolací súd sa obligatórne (§ 242 ods. 1 O.s.p.) zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 237 O.s.p. (a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát). Rovnako je dovolací súd povinný zaoberať sa tiež tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to aj v prípade, že neboli účastníkom výslovne namietané, pokiaľ je dovolanie procesne prípustné. Dovolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich dovolateľ označil, ale podľa obsahu podaného dovolania.

Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. treba rozumieť taký chybný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Právo na spravodlivý súdny proces je základným právom účastníka súdneho konania a je garantované tak Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 a nasl.), Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), ako i zákonmi Slovenskej republiky. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Ruiz Torija c/a Španielsko z 9. decembra 1994), Komisie (napr. stanovisko vo veci E.R.T. c/a Španielsko z roku 1993, sťažnosť č. 18390/91) i Ústavného súdu Slovenskej republiky (nález z 12. mája 2004, sp.zn. I. ÚS 226/2003, z 27. júla 2011, sp.zn. III. ÚS 198/2011) sa za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie považuje i nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia.

Rozhodnutie súdu (až na výnimky stanovené zákonom – vid' napr. § 157 ods. 4 O.s.p.) musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie. V súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., ktoré podľa § 211 ods. 2 O.s.p. primerane platí aj pre konanie na odvolacom súde, musí súd v odôvodnení rozsudku podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozsudku a musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery.

Pri zmene rozhodnutia podľa § 220 O.s.p. odvolací súd svojím rozhodnutím nahrádza rozhodnutie súdu prvého stupňa, preto jeho rozhodnutie musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Inak sa odvolací súd dostane mimo limitov práva na spravodlivý proces. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nezodpovedá vyššie uvedeným požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí.

V prejednávanej veci súdy oboch stupňov vychádzali z tých istých skutkových okolností. K rovnakým záverom dospeli tak z hľadiska predpokladov vzniku právneho vzťahu

zodpovednosti za škodu, ako aj z hľadiska toho, že odškodnenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu, ktoré by vyplývalo z § 6 ods. 1 alebo § 6 ods. 2 vyhlášky č. 32/1965 Zb. o odškodňovaní bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia (ďalej aj „vyhlášky“) nie je v jeho prípade postačujúce. Tak súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd dospeli k záveru, že pri odškodnení žalobcu treba aplikovať § 7 ods. 3 vyhlášky.

Súdy nižších stupňov v danom prípade pri už uvedenej zhode o potrebe zvýšenia odškodnenia, odlišne vyjadrili mieru primeranosti zvýšenia odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvého stupňa za primerané povahy následkov a ich predpokladanému vývoju považoval odškodnenie v rozsahu 16-násobku základného bodového ohodnotenia sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu. Na rozdiel od neho odvolací súd dospel k záveru, že primeraným je odškodnenie v rozsahu 30-násobku ním upraveného bodového ohodnotenia.

Zo spisu pritom vyplýva, že tak výrazné zvýšenie odškodnenia odvolací súd nevyvodil zo žiadnej okolnosti skutkovej povahy (týkajúcej sa napríklad stupňa poškodenia zdravia žalobcu alebo miery sťaženia možností jeho realizácie v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote), ale výlučne iba zo subjektívnych pocitov žalobcu, ktoré sú uvedené v subjektívnej anamnéze pri jeho psychiatrickom vyšetrení u MUDr. Z. B. z 30. novembra 2004, kedy uviedol, že od utrpenia úrazu pociťuje bolesti hlavy, závraty, má problémy s pamäťou, je nesústredený, zvýšene zábudlivý, nervózny, neľudný, prchký, výbušný, má problémy so spánkom, má úzkostné sny, zobúdza sa vyčerpaný a nevyspatý, má stiesnené pocity, neľud, chvenie sa, nevie sa uvoľniť a tešiť sa, necíti sa bezpečne v aute, preto aj prestal šoférovať. Odvolací súd zároveň uviedol, že odborné závery znalcov sú dostatočným podkladom k tomu, že nimi zistený zdravotný stav žalobcu v čase vykonávaných vyšetrení nezodpovedá intenzite poškodenia jeho duševného zdravia do takej miery, aby to bolo možné obodovať, avšak v samotných týchto znaleckých posudkoch nedošlo k vyvráteniu, ani spochybňovaniu subjektívnych pocitov. Odvolací súd tiež konštatoval, že sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa v tom, že žalobca vzhľadom na výsledky znaleckých posudkov neuniesol dôkazné bremeno a v konaní hodnoverne nepreukázal ujmu na svojom duševnom zdraví, ktorá by predstavovala sťaženie jeho spoločenského uplatnenia z tohto titulu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku z 28. marca 2008 sp.zn. 3 Cdo 114/2007 (v obdobných súvislostiach) uviedol, že ak odvolací súd mení súdom prvého

stupňa priznanú výšku odškodnenia za bolesť alebo za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu, že za „primeranú“ považuje náhradu inú (nižšiu alebo vyššiu), musí v odôvodnení zmeňujúceho rozhodnutia v potrebnom rozsahu vysvetliť dôvod potreby zmeny náhľadu na „primeranosť“. To znamená, že musí poukázať na určité konkrétne právne relevantné skutkové okolnosti prejednávanej veci a s poukazom na ne vysvetliť, prečo a z akých dôvodov dospel k názoru, že „primeranou“ nie je náhrada, ktorú určil súd prvého stupňa, ale náhrada iná (nižšia alebo vyššia). Keďže odvolací súd pri zmene rozhodnutia (§ 220 O.s.p.) v dôsledku zmeny náhľadu na „primeranosť“ priznanej náhrady škody svojím rozhodnutím nahradzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa, musí jeho rozhodnutie aj v tomto smere obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie zahŕňajúce výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Len také rozhodnutie možno označiť za preskúmateľné (§ 157 ods. 2 a 3 O.s.p. v spojení s § 211 O.s.p.)

Výška konkrétneho odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia závisí jednak od ohodnotenia v lekárskom posudku a jednak od toho, či a v akom rozsahu a s akými prejavmi došlo k zmene stavu pred vznikom škody a po ňom. Pre správne určenie výšky odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia je nevyhnutné najskôr zistiť, aké mal poškodený predpoklady pre svoje uplatnenie v živote a v spoločnosti pred vznikom škody, a aké predpoklady má po vzniku škodovej udalosti. Z porovnania týchto predpokladov možno potom vyvodit' záver, či a do akej miery boli touto udalosťou zúžené alebo stratené možnosti uplatnenia sa v živote a spoločnosti. Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťažením spoločenského uplatnenia je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu, či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebavzdelávania.

Podľa § 7 ods. 3 vyhlášky prichádza do úvahy mimoriadne zvýšenie ohodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia len celkom výnimočne, a to vtedy, keď kultúrne, športové či iné zapojenie poškodeného pred úrazom bolo na vysokej úrovni a mimoriadne (obdobne (Rc) 1 Cz 60/88, rozhodnutie NS SR sp.zn. 3 Cdo 90/2004 – (Rc) 74/2005).

Odvolací súd v odôvodnení rozsudku len uviedol, že súd prvého stupňa pri ustálení výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia neprihliadol dostatočne na špecifické okolnosti, akým je strata žalobcovho vyhraného spôsobu realizácie jeho záľuby v turistike. Dovolací súd však poznamenáva, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že žalobca je obmedzený vo svojich športových aktivitách, na čo prihliadal aj pri ním priznanom mimoriadnom zvýšení náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Odvolací súd však dostatočne nepreukázal, prečo by sa náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia mala zvýšiť na 30-násobok bodového ohodnotenia práve kvôli údajnej žalobcovej strate vyhraného spôsobu realizácie jeho predchádzajúceho aktívneho života v horách a ako táto strata ovplyvnila jeho celoživotnú orientáciu, nakoľko podobne ako aj súd prvého stupňa uviedol, že žalobca nebol aktívnou športovou osobnosťou, ktorá by v dôsledku škody na zdraví stratila možnosť pokračovať vo svojom profesijnom zameraní, ale turistike sa venoval len rekreačne.

Zo spisu vyplýva, že tak výrazné zvýšenie odškodnenia odvolacím súdom nevyplýva zo žiadnej okolnosti skutkovej povahy – týkajúcej sa napr. stupňa poškodenia zdravia žalobcu alebo miery sťaženia jeho realizácie v osobnom, rodinnom a spoločenskom živote, ale zo subjektívneho pocitu žalobcu, ktoré neboli znaleckým posudkom potvrdené, len neboli vyvrátené, ako poznamenal aj odvolací súd. Dovolací súd poznamenáva, že súd nemôže odvodiť svoj právny záver len zo subjektívnych pocitov žalobcu. Odvolací súd však naopak sám v odôvodnení uviedol, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a v konaní hodnoverne nepreukázal ujmu na svojom duševnom zdraví, ktorá by predstavovala sťaženie jeho spoločenského uplatnenia z tohto titulu. Rozsudok odvolacieho súdu je z vyššie uvedených dôvodov zmätočný a nepreskúmateľný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zistení, že v odvolacom konaní došlo k procesnej vade v zmysle § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p., zrušil dovolaním napadnutý výrok rozsudku odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 1 O.s.p. a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znovu aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. februára 2016

JUDr. Mária Šramková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová